

Forfatter: Larsen, Karl

Titel: Udrag fra Kvinder

Citation: Larsen, Karl: "Kvinder", i Larsen, Karl: *Kvinder*, Gyldendalske Boghandels Forlag, 1889, s. 114. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-larsenk_02-shoot-idm139822171022688/facsimile.pdf (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Kvinder

WILLIBALD.

Jeg var en Tid lang opfyldt af Kærlighed til den Kvinde.

OBERSTEN.

Det antog jeg dog ikke, at man nærrede Kærlighed til saadanne Kvinder.

WILLIBALD.

Jo, Fader! Naar man er fire og tyve Aar og saa naiv, som jeg var det dengang. Jeg kan ikke kalde det med noget andet Navn. Spørg mig selv nu bagefter, hvad det var for taabelige Drømme og Planer, der tumlede sig i mit Hovede overfor hende. Jeg ved det knap selv, jeg husker dem næppe, og det var vel ogsaa netop slet ingen Planer, bare Drømme, Fantasterier, Selvforglemmelse, alt hvad Du vil kalde det, men mere end Sandserne alene, det var det.

OBERSTEN.

Hayde det endda kun været dem, havde jeg nær sagt. --

WILLIBALD.

Ja, og det kunde Du have sagt med Rette, Fader. Saadan var det hos von Renitz, hos Baumberg og hos Schramm ogsaa; de vidste allesammen saa ganske nøje, hvad de vilde hende, men hun